

[Birgitte Husmark]

udtalt, at det skulle være en fattig trøst, at der var blevet enighed om de nye social- og sundhedsuddannelser. Jeg kan fra mit papir sige, at jeg ikke har benyttet det udtryk. Tværtimod sagde jeg, at i denne pressede situation er det et lyspunkt, at alle involverede parter har kunnet enes om de kommende uddannelser.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Dette er en debat, hvor jeg undrer mig, og efter socialministerens indlæg, som jo på mange måder var utrolig positivt stemt over for det, som ligger i Socialdemokratiets, CD's og SF's dagsordensforslag, undrer jeg mig over, at regeringspartierne ikke kan stemme for.

Der er to sympatiske pinde, en perspektivplan og en fastholdelse af en dagsorden, som vi allerede har stemt om i dette Ting. Hvad er så forskellen? Jo, forskellen er selvfølgelig de linier, som socialministeren finder ukloge, nemlig spørgsmålet, om der sker noget eller der ikke sker noget i den forbindelse med den finanslov, som dette Ting skal vedtage i løbet af en måned.

Hvis socialministeren ikke kan stemme for vores dagsorden, må jeg modsætningsvis forstå, at der sker betydelige og pludselige forringelser på en række af disse områder.

Jeg har heller ikke, som jeg har lyttet til debatten, på noget tidspunkt hørt, at boligministeren har afvist de mange spørgsmål, som min kollega hr. Baadsgaard har stillet. Vi har haft boligredegørelsen fremme, vi har haft udkast til finanslov fremme, det er ikke blevet afvist.

Når det er sagt, vil jeg da sige, at jeg håber meget, når vi kommer til afstemningerne, at nogle vil besinde sig og forstå, hvad der er perspektivet i det, Socialdemokratiet vil. Vi ønsker et overblik over dette, men vi ønsker ikke at kysse nogen mennesker, og der er nogle i det her samfund, som har sværere ved at forstå, hvad der sker, end andre. Vi, der er rimeligt unge og rimeligt veluddannede, kan godt både læse, skrive og regne, men de ældre mennesker, vi her snakker om, er faktisk de ældre medborgere, som har en ringere skoleuddannelse, der har boet dårligt og har haft ringere sociale vilkår, som har sværere ved at forstå, hvad det er, vi gør herinde i Folketinget.

Til sidst vil jeg sige, at i Socialdemokratiet glæder vi os gevaldigt til at finde ud af – om det

ikke bliver via en dagsorden, så kan det blive via nogle spørgsmål – hvad det betyder, at et udvalg skal opstille forskellige modeller for at fjerne den nuværende diskrimination af ægteskabet. Det tror jeg bliver en rimelig munter rapport, som vi alle vil have glæde af at læse, når den kommer.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne kommentere en række af indlæggene og begynde med fru Jytte Hilden, som har haft ganske mange indlæg og tilsyneladende har haft store problemer med at finde ud af, hvorfor Kristeligt Folkeparti har ønsket en debat.

Jeg må gentage, hvad fru Jytte Hilden stærkt understregede, at det nuværende system er uretfærdigt og uigennemsigtigt. Det kan da ikke være overraskende, at man ønsker en debat om et system, som ikke kan forstås og derfor opfattes uretfærdigt. Naturligvis må vi have en debat; så kan man have lange diskussioner, om man skal have denne debat i oktober, november, december, januar, februar, marts eller hvilken måned. Men vi synes faktisk, at november måned er udmærket, og hvis det faldt ud, så det var blevet i januar, ja, så havde det også været flot. Det afgørende for os er at få en principiel debat og få et bedre beslutningsgrundlag, fordi der skal træffes nogle langsigtede beslutninger, og det tror jeg de allerfleste herinde erkender.

Så kniber det åbenbart meget for fru Jytte Hilden, at der er et problem med den diskrimination, der foregår af ægteskabet. Vi mener i Kristeligt Folkeparti, at det er et reelt problem, som man ikke bare kan skyde til side og sige nå, det er der desværre. Vi mener, det må undersøges, og vi håber, at denne analyse, som munder ud i en rapport, vil blive læst af fru Jytte Hilden, og at fru Jytte Hilden også til den tid vil være parat til at medvirke ved nogle nødvendige og rigtige beslutninger.

Så vil jeg sige til fru Jytte Hilden vedrørende den dagsorden, som Socialdemokratiet, SF og CD står bag, at den efter vores opfattelse har alvorlige mangler. Der er ikke ét ord om, hvordan man forholder sig til den faktiske diskrimination af ægteskabet. Der mangler også, at man virkelig tager stilling til mulighederne for en individuel og fleksibel tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Det er en anden mangel, synes vi.